

Slavni mestni svet! Zadnjo nedeljo solnčnatega rožnika pretreslo je naše cesarstvo neusmiljeno poročilo, da je v bosanski prestolici izdihnil svoje življenje Njegova cesarska in kraljeva visokost, nadvojvoda Franc Ferdinand, prestolonaslednik v Avstriji. Kakor v življenju bila je visokemu gospodu tudi v smrti zvesta družica svitla soproga, vojvodinja Zofija Hohenberška!

Oba je pokončala zločinska roka, ko sta zemlji, na kateri sta morala umreti, izkazovala simpatije, prijateljstvo in ljubezen!

Že zgolj s človeškega stališča mora sarajevski hinavski in zavrtni umor med svetom izbujati viharje jeze in gnjusa, kakor nekđaj, ko je preblaga cesarica Elizabeta krvavela pod morilnim bođalom!

Nam Ljubljčanom, ki prisegamo na to, da se slovenska misel od avstrijske misli ločiti ne da, in da je obstoj slovenskega naroda odvisen od obstanka starodavne naše države - pa je pomenjala nedeljska smrtnonosna vest pravo ka-

tastrofo.

Mesto se je takoj zavilo v globoko žalost: prepričan sem, da jih obilo ni moglo spati v noči, radi bodočih skrbi, pa radi sramu, da se je na avstrijskem jugu za tako barbarsko hudo=delstvo dobila slovanska roka!

Pokojni prestolonaslednik bil je steber države, in z upapolnimi srci so se ozirali na njega vsi narodi naše monarhije! Ti upi so se=da j potlačeni! Ena zavest pa nam ostane: Sveta kri je tekla v zeleni Bosni, dežele, katere je ta kri rosila, so bile ž njo zopet in zopet po=svečene in blagoslovljene kot del našega ce=sarstva.

V času nesreče in žalosti dvigajo se naše oči do častitljive osebe ljubljanskega vladarja! Kakor hrast je, v katerega udarjajo strele. Pa nobena ga ne premakne! Svoje vladarske dolžno=sti izpolnjuje, in naj se bliža konec sveta. Tudi v teh dneh je Njegovo veličanstvo svitel dokaz tiste velikanske moči, katero zajemajo

avstrijski narodi s svoje presvitle dinastije!

Menim, da najbolje vstrezam načelom blagopokojnega prestolonaslednika, ako ob njegovem in njegove soproge mrtvaškem odru s prepričano dušo vskliknem: Živeli dinastija in avstrijska domovina!

Včeraj sem odposlal sledeči brzojav na Dunaj:

Ob groznem zločinu izvršenem na presvitlem prestolonasledniku Francu Ferdinandu polagam pred visoki prestol imenom deželnega stolnega mesta Ljubljane izraze srčnega sočutja ter neomajlive zvestobe in udanosti do visoke cesarske hiše ter neizmerno ljubljenega vladarja.

Sedaj pa predlagam: Deputacija občinskega sveta izreče naj potom c.kr.deželnega predsedstva presvitlemu cesarju najudanejšše sočutje neizmerno britki izgubi, ki je zadela visoko dinastijo.

Ta deputacija, v kateri bodijo zastopane stranke te zbornice, naj se takoj izvoli!